

Psiček in kozliček.

Majhen si, pa si srčán,
Mene rad pognal bi v strán;
Kaj vzbudilo tak ti gnév,
Da režiš mi bév! bév! bév!

Ostre kažeš mi zobé,
Morda v me se zasadé,
A le bevskaj in zijaj,
Ne bojim se te, to znaj!

Večji jaz sem nego tí,
Psa kozlič se ne bojí.
Če mi kazal boš zobé
Nasadim te na rogé!

Čudna zver! si misli pès,
Strah se lôti ga in kès,
Trebá iti mu domóv,
Vmes pa pravi: hóv! hóv! hóv!

Fr. Krek. 1

Mali zaspanček.

Anica.
Solnce jemlje vže slovó,
Kmalu vtone za goró.
Težko delo je končano:
V kôpe-je senó nabrano.

Barica.
Dà, končano je vse delo,
Zdaj pa, hajd, domóv veselo;
Vže nas mati čakajo,
Da se s polja vrnemo.

Anica.
Kje pa bratec, Gregec, je,
Mari ni odrinil vže?

Barica.
Težko je odrinil sam,
Bil bi to povedal nam;
Tu al' tam je kje ostal —
Morda kje celó zaspal.

Anica.
Truden je, kot sve me dve,
Da kje spí — verjetno je;

Delal z nama je od dávi,
Morda res, da spi kje v trávi.

Barica.
Išči, Anka, brateca —
In če spi, porukaj ga!
Skoraj noč vže bliža se,
Čas domóv nam iti je.
Grablje, vile jaz pospravim,
Idi hitro, hitro — pravim.

Anica.
Gregec, Gregec, si še tukaj?
Kje si Gregec? kar zaukaj! —
Tiho vse! — Pač vže domá
Bratec Gregec se igrá.

Barica.
Meni, Anka, pa se zdí,
Da tam v travi kje leží!
Tu počakaj majhen čas,
Dà iskati grem ga jaz.
Anka, Anka — glej ga tù,
Tú počiva v trdem snú! —
Vstani Gregec, Gregec vstani,
Glej, vže mrak je po raváni!

Anica.

Vstani, Gregec! ratatám!
Mar ne boš ostal tu sám?
Zdaj domóv se je podati,
A ne v travi tù ležati!

Barica.

Tu zakaj bi neki spal,
Ko je Bog nam domek dal?
Vstani, Gregec, ratatám,
Sicer tu ostaneš sam!

Anica.

Gregec vstani — saj je res,
Da polegaš kakor les! —
Oj, ta Gregec! vedno spi še,
Mirno kakor prej še diše.

Barica.

Ali res takó je vtrujen?

Anica.

Ali pa je morda vzbujen! —
Le počakaj — bilko vzamem,
Z njo podrážiti ga jamem.

Barica.

Dà, po nosku, po ušesih

Anica.

In po ustnih in očesih,
Pošegačem ga lehnó,
Morda se prebúdil bo. —
Spi kot polh; oj, le pogléj!
In takó bo spal napréj.

Barica.

Pa leží naj, če vže hoče,
Če se res vzbudíti noče;
Grabil je senó ves dan,
Čudo ni, če je zaspan!
Saj, kdor dela brez nehánja,
Ta je res potreben spánja.

Anica.

Ali, tu ne sme ostati;
Kaj bi rekla skrbna mati,
Ko brez Gregeca bi prišlé,
Bilo nama bi gorjé.

Barica.

Veš, sestrica, kaj storíve?
Grablje, vile tu pustíve.
Gregeu primem jaz roké
Ti pa, Anka, za nogé,
In nesíve brateca —

Anica.

Domóv zaspanca — Gregeca!

Barica.

Ko domá se bo prebúdil,
Oj kakó se bode čúdil!

Anica.

Glavo stavim, da ne spí!
Bratec Gregec le meží
In se v sreci nama smeje
Ker mu noša dobro déje.

Dr. H. Z.

Gledal sem . . .

Gledal sem zavzét
Dece živi cvét.

Mislil sem tedáj
Na ocvéli ràj:

Ko nas mladih broj
Grèl je sreče soj.

Gledam zdaj razvnét
Dece živi cvét:

Pri pogledu tem
Tiho sebi dém:

Hitro pride čas,
Ki postara vas.

Zrl kot jaz bo rád
Žitja vsak vzpomlád.

Mislil bo tedáj
Na ocvéli ràj . . .

Modést.